Ἀντίγραφον

Ἀριθ. Πρωτ. 171

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν
Πρὸς τὸν Κύριον Δ. Ῥάλλην,
Ἐπιτετραμμένον τὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1871 —

Ἀπόρρητος

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 168 ἀπὸ 25 λήγοντος ἀπορρήτου ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου, ἐδόθη ὑμῖν ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3592 ἀπὸ 19 φθίνοντος ὑμετέραν ἔκθεσιν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι ἐκ [illegible] πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν γένει, πρόκειται δὲ νῦν, ὡς φαίνεται, ἡ λύσις αὐτοῦ, δι' ἧς μέλλουσι ν' ἀποφασισθῶσι μεγάλα τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμφέροντα, ἐπιστέλλω ὑμῖν καὶ πάλιν τὰς σκέψεις καὶ τὰς γνώμας, αἵτινες ἐμπνέουσι τὴν Κυβέρνησιν.

Ἂν λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς διὰ τοῦ φιρμανίου γενομένας εἰς τὴν βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν παραχωρήσεις καὶ παραβάλωμεν αὐτὰς πρὸς τὰ ἐν τῷ σταλέντι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καταλόγῳ, θέλετε παρατηρήσει ὅτι εἰς τὰς νῦν παραχωρήσεις περιλαμβάνεται α.') ἡ Ἐπαρχία Σκοπίων καὶ ἡ τῶν Βελισσῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

β') ἡ Ἀχρὶς μετὰ τῆς περιχώρου· γ') ὁ καζᾶς Ἀλῆ Τσελεμπῆ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Ξάνθης, πλὴν ἄλλων μικροτέρων χωρῶν. Ἀλλ' οὐδεμία τῶν παραχωρήσεων τούτων περιλαμβάνεται εἰς τὸ φιρμάνιον, ὅπερ νομίζω ὅτι ἦτο εὔλογον νὰ τεθῇ ὡς βάσις, ὡς γεγονός τι ἐφ' οὗ ἔμελλε νὰ γίνῃ ὁ συμβιβασμός.

Βεβαίως τὸ φιρμάνιον περιεῖχε τὴν § 10, ἧς περ ἡ ἐξοβέλισις τόσον εἶναι πολύτιμος, ὥστε αὕτη μόνον εἶναι ἀνταξία μεγάλης θυσίας· ἀλλ' ἡ θυσία ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἶναι, ἀνάγκη νὰ γίνῃ, πρέπει ὅμως νὰ εἶναι ὁριστική, κλείουσα τὴν θύραν εἰς νέας ἐπιτωρίας καὶ ἀπαιτήσεις.

Ὅθεν, κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 8071 ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου πεμφθείσας ὑμῖν ὁδηγίας, ἡμεῖς αὐτοὶ συνεβουλεύσαμεν τὴν παραχώρησιν τῶν Σκοπίων ἀντὶ τῶν Βελισσῶν καὶ τὴν τῶν παραλίων, χωρῶν ἀκραιφνῶς ἢ σχεδὸν Ἑλληνικῶν, ὅπως, διὰ τῶν θυσιῶν τούτων, ἐπιτευχθῇ ὁροθεσία κανονική, ὁμαλή, ἄνευ καμπῶν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν φυσική.

Ἀλλὰ διὰ τῶν σήμερον γενομένων παραχωρήσεων, ὁ ἁπλούστατος, ὁ ἀφελέστατος οὗτος ὅρος λύσεως ὁριστικῆς δὲν τηρεῖται· διότι, διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν Σκοπίων, τῶν Βελισσῶν καὶ τῆς Ἀχρίδος, κατὰ πολὺ ὑπερπηδᾶται ὁ Σκάρδος, τὸ πρὸς βορρᾶν φυσικὸν ἡμῶν ὅριον.

Τ' αὐτὰ ῥητέον καὶ περὶ τῶν αὐθαιρέτων καμπῶν τῆς ἐν Θράκῃ πρὸς βορρᾶν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπαρχιῶν ὁροθετικῆς γραμμῆς. Ἀλλὰ τὸ πάντων χαρακτηριστικώτατον εἶναι εἶναι ἡ παραχώρησις μέρους τῆς Ἐπαρχίας Ξάνθης, διότι αὕτη κεῖται εἰς αὐτὰ τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλληνικῆς χερσοννήσου.

Ἕνεκα τούτου πρέπει νὰ καταβληθῇ πᾶσα φροντὶς ὥστε, κατὰ τὴν ἐπίκαιρον ταύτην στιγμήν, νὰ τεθῇ φραγμός τις ἐπιπρόσθων εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ἂν ἀναλάβῃ δυνάμεις καὶ κατὰ τοὺς καιροὺς παρασκευασθῇ εἰς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα.

Ταῦτα, ἐν ἰδιαιτέρᾳ διαλέξει, παραστήσατε σαφῶς τῇ Αὐτοῦ Παναγιότητι, ἀφοῦ κοινοποιήσητε Αὐτῇ τὸ ὑπ' ἀριθ. 168 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου, ὡς γνώμας ἐκφρασθείσας ὑμῖν καὶ διερμηνευούσας τὸ φρόνημα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος.

Ὁ Ὑπουργός,

[Ὑπογ.] Σ. Α. Ζαΐμης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀντίγραφον

Ἀριθ. Πρωτ. 171

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν

Πρὸς τὸν Κύριον Δ. Ῥάλλην,

Ἐπιτετραμμένον τὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1871

Ἀπόῤῥητος

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 168 ἀπὸ 25 λήγοντος ἀποῤῥήτου ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου, ἐδόθη ὑμῖν ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3592 ἀπὸ 19 φθίνοντος ὑμετέραν ἔκθεσιν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι ἐκ τῶν καιριωτάτων ὡς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐν γένει, πρόκειται δὲ νῦν, ὡς φαίνεται, ἡ λύσις αὐτοῦ, δι' ἧς μέλλουσι ν' ἀποφασισθῶσι μεγάλα τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμφέροντα, ἐπιστέλλω ὑμῖν καὶ πάλιν τὰς σκέψεις καὶ τὰς γνώμας, αἵτινες ἐμπνέουσι τὴν Κυβέρνησιν.

Ἂν λάβητε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς διὰ τοῦ φιρμανίου γενομένας εἰς τὴν βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν παραχωρήσεις καὶ παραβάλητε αὐτὰς πρὸς τὰ ἐν τῷ σταλέντι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καταλόγῳ, θέλετε παρατηρήσει ὅτι εἰς τὰς νῦν παραχωρήσεις περιλαμβάνεται α') ἡ Ἐπαρχία Σκοπίων καὶ ἡ τῶν Βελισσῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

β´) ἡ Ἀχρὶς μετὰ τῆς περιχώρου· γ´) ὁ καζᾶς Ἀλῆ-Τσελεμπῆ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Ξάνθης, πλὴν ἄλλων μικροτέρων χωρῶν. Ἀλλ' οὐδεμία τῶν παραχωρήσεων τούτων περιείχετο εἰς τὸ φιρμάνιον, ὅπερ νομίζω ὅτι ἦτο εὔλογον νὰ τεθῇ ὡς βάσις, ὡς γεγονός τι ἐφ' οὗ ἔμελλε νὰ γίνῃ ὁ συμβιβασμός.

Βεβαίως τὸ φιρμάνιον περιεῖχε τὴν § 10, ἧς περ ἡ ἐξοβέλισις τόσον εἶναι πολύτιμος, ὥστε αὕτη μόνον εἶναι ἀντάξια μεγάλης θυσίας· ἀλλ' ἡ θυσία ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἶναι, ἀνάγκη νὰ γίνῃ, πρέπει ὅμως νὰ εἶναι ὁριστική, κλείουσα τὴν θύραν εἰς νέας συνηγορίας καὶ ἀπαιτήσεις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὅθεν, κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 8071 ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου πεμφθείσας ὑμῖν ὁδηγίας, ἡμεῖς αὐτοὶ συνεβουλεύσαμεν τὴν παραχώρησιν τῶν Σκοπίων ἀντὶ τῶν Βελισσῶν καὶ τὴν τῶν παραλίων, χωρίων ἀπράκτως ἔτι σχεδὸν Ἑλληνικῶν, ὅπως, διὰ τῶν θυσιῶν τούτων, ἐπιτευχθῇ ὁροθεσία κανονική, ὁμαλή, ἄνευ καμπτῶν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν φυσική.

Ἀλλὰ διὰ τῶν σήμερον γενομένων παραχωρήσεων, ὁ ἁπλούστατος, ὁ ἄριστος οὗτος ὅρος ἀνέσεως ὁριστικῆς δὲν τηρεῖται διότι, διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν Σκοπίων, τῶν Βελισσῶν καὶ τῆς Ἀχρίδος, κατὰ πολὺ ὑπερπηδᾶται ὁ Σκάρδος, τὸ πρὸς βορρᾶν φυσικὸν ἡμῶν ὅριον.

Τ' αὐτὰ ῥητέον καὶ περὶ τῶν αὐθαιρέτων καμπτῶν τῆς ἐν Θράκῃ πρὸς βορρᾶν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπαρχιῶν ὁροθετικῆς γραμμῆς. Ἀλλὰ τὸ πάντων χαρακτηριστικώτατον εἶναι εἶναι ἡ παραχώρησις μέρους τῆς Ἐπαρχίας Ξάνθης, διότι αὕτη κεῖται εἰς αὐτὰ τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου.

Ἕνεκα τούτου πρέπει νὰ καταβληθῇ πᾶσα φροντὶς ὥστε, κατὰ τὴν ἐπίκαιρον ταύτην στιγμήν, νὰ τεθῇ φραγμός τις ἐπικρίσεων εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ν' ἀναλάβῃ δυνάμεις καὶ κατὰ τοὺς καιροὺς παρασκευασθῇ εἰς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα.

Ταῦτα, ἐν ἰδιαιτέρᾳ διαλέξει, παραστήσατε σαφῶς τῇ Αὐτοῦ Παναγιότητι, ἀφοῦ κοινοποιήσητε Αὐτῇ τὸ ὑπ' ἀριθ. 168 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου, ὡς γνώμας ἐκφρασθείσας ὑμῖν καὶ διερμηνευούσας τὸ φρόνημα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος.

Ὁ Ὑπουργός,

[Ὑπογ.] Θ. Α. Ζαΐμης